

מ"ת 17815/09/16 - יובל זאודי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 17815-09-16 מדינת ישראל נ' זאודי(עציר)
תיק חיצוני: 372171/2016

בפני	כבוד השופטת נאוה בכור
מבקש	יובל זאודי (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שבצדו בקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו, בגין עבירה של יבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

3. ביום **13.2.17** הוריתי על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני בתנאים מגבילים.

ביום **21.2.17** קיבל בימ"ש העליון (כב' הש' מלצר) את הערר על החלטה זו, והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ביום **25.5.17** נדחתה בקשת המבקש לעיון חוזר והוא נותר במעצר עד תום ההליכים.

ביום **18.6.17** האריך בימ"ש העליון (כב' הש' שהם) את מעצרו של המבקש מעבר לתשעה חודשים, ב-90 ימים נוספים- וזאת לאחר שסקר את השתלשלות ההליכים בעניינו של המבקש, לרבות באשר לטענות ההגנה בנוגע ליצחק קוגמן (להלן: "קוגמן") המשליך על הגנתו של המבקש.

4. מטיעוני המבקש עולה כי המבקש הוא בחור צעיר בן 21 הנלחם על חפותו במסגרת ההליך העיקרי מזה כ-12 חודשים.

בהחלטתו של בימ"ש העליון מיום 18.6.17, עת קיבל את בקשת הארכת מעצרו של המבקש ב-3 חודשים נוספים, ציין כי ההליך העיקרי בעניינו מצוי בישורת האחרונה, ונקבעה ישיבה לשמיעת עדת הגנה בחודש יולי הקרוב. בנסיבות אלה- לא מן הנמנע כי ההליך העיקרי יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר של שלושת

עמוד 1

החודשים מבלי שיהיה צורך בהארכת מעצר נוספת.

עוד הוסיף בהחלטתו כי כל שיהיו למבקש טענות בדבר התשתית הראייתית בעניינו של המבקש, או באשר לשמיעת עדותו של קוגמן (ראו בהרחבה בעניינו של זה בהחלטת כב' הש' שהם מיום 18.6.17- נ.ב), וחוסר האפשרות להעידו- על ההליך העיקרי או על שאלת המשך מעצרו של המבקש -יעלה טענות אלה בפני הערכאה הדיונית.

הלכה למעשה- ביום **12.7.17** לא התייצבה לעדות **אימו של קוגמן**, אולם במעמד זה העיד אחיו הגדול של המבקש, מר **עוזי זאודי**, שהינו איש מג"ב לשעבר ללא כל עבר פלילי שעבד עם המבקש באופן מסודר באותה חברה עובר למעצרו, ותאר את תדהמתו על מעצרו של המבקש שיצא לחו"ל למספר ימים לחגוג את יום הולדתו.

האח עבד עם המבקש במפעל עובר למעצרו, כשהמבקש נסע לחגוג את יום ההולדת בפראג עם קוגמן, חזר ונעצר לאחר שנמצאו במזוודתו 7 קילוגרם קוקאין.

אילו יצחק קוגמן היה מעיד באותו יום - ניתן היה להגיע לשלב סיכומים.

ביום **18.7.17** העידה הגב' קוגמן בבימ"ש זה, ומעדותה עלה בברור כי אינה מתכוונת להודיע לבנה כי עליו להגיע לעדות בבימ"ש.

יצחק קוגמן שהיה עצור בתיק במשך שבועיים- בגין תיק זה- עזב את הארץ לפני למעלה מחצי שנה חרף העובדה כי כל בני משפחתו מתגוררים בישראל, והימלטותו זו, כמו גם התחמקותו מעדות, מחזקת את טענת החפות של המבקש, כשממילא קיימת חולשה ניכרת בתשתית הראייתית נגדו.

בנוסף, הגב' קוגמן מסרה בדיון מספר טלפון כוזב של יצחק קוגמן, סירבה לתת את כתובתו בחו"ל, ונראה כי לא יתייצב לדיון הקבוע ביום **10.9.17**.

בנסיבות אלה, תזדקק ההגנה בתיק העיקרי לזמן את אחיו ואחותו של יצחק בכדי לקבל מהם את כתובתו ומספר הטלפון שלו על מנת לזמנו לעדות, והליך זה ייקח זמן.

העובדה כי יצחק קוגמן מתחמק מלהגיע לעדות מזה 6-7 חודשים, ומשפחתו מסרבת לתת פרטים אודות מקום הימצאו אומרת דרשני.

בימ"ש זה הורה על מעצר באיזוק אלקטרוני לאחר שהתרשם מהמפקחים ונוכח הבעייתיות בתיק, ונקודת האיזון השתנתה זה מכבר.

המבקש הינו בחור צעיר, עצור 15 חודשים, כשכרגע המשפט אינו מתקדם בגלל אי יכולת לאתר את קוגמן ולהביאו לעדות, כשחזקת חפותו עומדת לו, וצריך למצות את ההליכים.

מדובר במעצר באיזוק בפיקוח, בתנאים קשים ומחמירים- חברתו סוהרת לשעבר, אחיו איש משטרה, והם עשו רושם טוב בבית משפט.

לאור האמור, ונוכח תקופת המעצר הממושכת בה נתון המבקש והחלטת בימ"ש העליון- מבוקש להורות על העברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני, שיש בו ככדי להשיג את תכלית המעצר בעניינו, ופגיעתו בחירותו פחותה.

5. מטיעוני המשיבה עולה סעיף 52 לחוק המעצרים מתווה עילות מסוימות לעיון חוזר-אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

בבש"פ 4497/15 נקבע ששלושה חודשים ואף יותר אינם בגדר פרק זמן ניכר המהווה הצדקה לעיון חוזר.

הפסיקה קובעת שאין מקום להגיש בקשה לעיון חוזר המבוססת על חלוף הזמן בסמוך להארכת מעצר בעליון, היות ושיקול הזמן נשקל שם ממילא.

ניתנה החלטה ביום **25.5.17** באותו עניין, תוך התייחסות לטענה של יציאת קוגמן מן הארץ, ונקבע כי אין כל אינדיקציה בדבר הרלוונטיות של יציאת קוגמן את הארץ להגנתו של המבקש, ואם בכלל מדובר בהימלטות או יציאה שגרתית מן הארץ.

בית המשפט התייחס לעדות המבקש בבית המשפט וקבע שנוכח עדותו מיום 17.5.17 שלא הוסיפה נדבך ראיתי כנגד קוגמן, אין מקום לומר כי יש שינוי במארג הראיות המצדיק שינוי בהחלטת מעצרו של המבקש.

האם העידה בפני כב' בית המשפט בתיק העיקרי ביום **19.7.17**, ואמרה שבנה קוגמן, כבר 7 שנים בקשר עם גיאורגיה, יש לו שם עסקים, והוא נסע לתקופות מסוימות לשם. היא אומרת שהיא לא בקשר טלפוני אתו, והוא מתקשר אליה. האם נותנת מספר טלפון שידוע במערכת המשטרתית, ונמצא בחקירה של קוגמן.

כב' השופטת ברק נבו, הדנה בתיק העיקרי, קובעת שהיא אינה רואה עין בעין עם טענתו של הסנגור שהאם לא שיתפה פעולה, ויצחק קוגמן לא נמצא בארץ מינואר, כשהמשפט נדחה שוב ושוב לבקשת הסנגור.

לכן אי אפשר לומר שיש פה התמשכות ההליכים.

מהחלטת כב' השופטת ברק נבו מיום 19.7.17, בנוגע לקביעת הדיון ליום 10.9.17 לסיכומים, עולה כי אם לא יגיע קוגמן, יישמעו באותו מועד סיכומים בעל-פה.

בבש"פ 5620/09- נקבע כי כשקיימת תשתית ראיתית, ויש טענה לכרסום בראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר, זו לא תיבחן מחדש אלא אם יתברר במהלך שמיעת הראיות שנוצרה מסה קריטית המטה את המאזן הפוטנציאלי

הכולל של הראיות לכאורה, לנקודת איזון אחרת.

לאור האמור, יש לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

דין והחלטה

6.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים והטיעונים בתיק -מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

בהתאם להוראת סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996,

בבואו של בימ"ש לבחון בקשה לעיון חוזר, עליו להידרש לשאלה האם מאז ההחלטה האחרונה שניתנה בעניינו של הנאשם נתגלו עובדות חדשות, השתנו הנסיבות, או חלף זמן ניכר, באופן שיש בו כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין חירותו של הנאשם ובין ביטחונו של הציבור והפרט.

ייאמר מיד כי לא חלף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה הקודמת של בימ"ש.

בעניינינו, החלטה האחרונה בעניין מעצרו של המבקש הינה מיום **18.6.17** במסגרת בש"פ 4251/17 בבימ"ש העליון, עת קיבל את בקשת המשיבה להאריך מעצרו של המבקש ב-90 ימים נוספים.

ייאמר כי הגם שהמבקש מצוי במעצר החל מיום 25.8.16, היינו 12 חודשים בדיוק, הרי שאין בחלוף זמן של כחודש בלבד מעת ההחלטה הנ"ל כאמור בבחינת "זמן ניכר" המצדיק את קבלת הבקשה.

בנסיבות אלה, ניתן משקל רב לשלב בו מצוי התיק העיקרי, שהינו בחלקו האחרון -תום פרשת הגנה ושמיעת סיכומים בעל פה, לפיו צפוי התיק להסתיים בחודשים הקרובים. וכך קבע כב' הש' שהם בהחלטתו שם -

"...שוכנעתי כי נקודת האיזון בעניינו של המשיב טרם השתנתה, וכי אין מקום לשקול, לעת הזאת, את שחרורו לחלופת מעצר, לרבות בתנאי פיקוח אלקטרוני. זאת, מששוכנעתי כי המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב אינה ניתנת לאיזון, בשלב זה, בחלופת מעצר. לכך יש להוסיף את העובדה, כי ההליך העיקרי בעניינו של המשיב מצוי בישורת האחרונה, ונקבעה ישיבה לשמיעת עדת הגנה במהלך חודש יולי הקרוב. בנסיבות אלה, לא מן הנמנע כי ההליך העיקרי יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, מבלי שיהיה צורך בהארכת מעצר נוספת. אדגיש עוד, כי ככל שיש או יהיו למשיב טענות לגבי התשתית הראייתית בעניינו, או באשר למשמעות היעדרו של קוגמן וחוסר האפשרות להעידו - על ההליך העיקרי, או על שאלת המשך מעצרו של המשיב - הרי שעליו להעלות טענות מעין אלו בפני הערכאה הדיונית."

עיון בהחלטתו של בימ"ש זה במסגרת התיק העיקרי (ת"פ 17780-09-16) מיום **19.7.17** מעלה כי הדיון נדחה לשמיעת עדותו של קוגמן ביום 10.9.17 ככל שזה יאוחר ויובא לעדות, אולם ככל שעדותו לא תתאפשר- התיק ימשיך להתנהל וישמעו סיכומי הצדדים (פרו' עמ' 52 ש' 29-30).

יצוין עוד כי כב' הש' ברק- נבו ביקשה לקבוע דיון ליום 6.9.17 -אך מועד זה לא תאם את יומנו של ב"כ המבקש.

בנסיבות אלה, הרי שלא מן הנמנע כי מדובר בתיק העתיד להסתיים במסגרת הארכת המעצר הנוכחית שניתנה ע"י בימ"ש העליון, או אף מעט לאחריה, ומהווה שיקול כבד משקל בבחינת הבקשה דהיום.

אף בכל הנוגע לטענה בדבר עובדות חדשות או שינוי נסיבות לא מצאתי כי יש ממש.

טענותיו של המבקש בכל הנוגע להתייצבותו של קוגמן לעדות, כמו גם דחיית מועדים לצורך שמיעת עדותה של אמו נדונו בהחלטתו הנ"ל של בימ"ש העליון, ובכלל זה- שמיעת עדותה בחודש יולי האחרון, כפי שנעשה.

בעצם המשך הניסיונות לאתר את קוגמן, באופן המתרחש מזה מספר חודשים, למצער מחודש מרץ 2017, או בהעדר יכולת לדלות את פרטי ההתקשרות עמו מאימו, כפי שעלה מעדותה, אין משום שינוי נסיבות.

יתרה מכך, בהחלטתה מיום **2.3.17** הבהירה כב' הש' נבו במסגרת ההליך העיקרי כי הואיל והודעותיו של יצחק קוגמן הוגשו כולן בהסכמה, תוך ויתור על החקירה הנגדית, הרי מדובר בעד שכבר "העיד" בפני בימ"ש, ואין מדובר עוד בזכות מוקנית להגנה לזמנו לחקירה נגדית, ומדובר בשינוי סדרי הדין בהסכמת המשיבה.

וכך מובא (עמ' 32-33 להחלטה)-

"...עתה מבקש הסנגור, כאמור, "למצות את זכותו לחקור את עד התביעה קוגמן בחקירה נגדית, עובר לעדות הנאשם"... בשלב זה אין להגנה עוד זכות כזו... בקשתו הנוכחית של הסנגור אינה למצות זכות העומדת לו, שכן זכות זו מוצתה, אלא לשנות מסדרי הדין, ולאפשר לו לזמן בשנית עד, שהעיד כעד תביעה. לא זו אף זו, הוא מבקש לחקור אותו בחקירה נגדית...ב"כ המאשימה הסכים, בהגינות ראויה, לזימונו של קוגמן לעדות. בדיון היום הודיע ב"כ המאשימה כי הוא גם מסכים לבקשת הסנגור לחקור את קוגמן בחקירה נגדית...כאמור - מדובר בבקשה להעיד עד שכבר העיד..."

למותר לציין כי גם מבחינה ראייתית לא הצביע המבקש אודות כרסום דרמטי בראיות התביעה שיש בו בבחינת "היפוך הקערה על פיה".

כל טענותיו של המבקש מסתכמות בהיקש נסיבתי - היינו שמתוך עזיבתו של קוגמן את הארץ לחו"ל לפני כחצי שנה ואי התייצבותו לעדות, בטענה כי נמלט, כמו גם עדותה של אימו כי אין לה את כתובתו בחו"ל או כל מספר

טלפון אחר בו ניתן להשיגו- מהן מבקש ללמוד אודות חפותו של המבקש ואשמתו של קוגמן הנוהג כעבריין נמלט שיש לו מה להסתיר.

ואולם, לא רק שבשלב זה מדובר בהשערות המבוססות על ראיות נסיבתיות, אלא שבטענות אלה - אף אין כדי לבסס עובדות חדשות או שינוי נסיבות כאמור לצורך הליך זה, ולכל היותר יכולות להישקל ע"י המותב בתיק העיקרי במסגרת מלאכת כתיבת הכרעת הדין.

אין גם לכבול את ידיו של בית המשפט בהליך העיקרי- ככל שהדבר נוגע לקביעת הרלוונטיות בעדותו של קוגמן- טרם מתן הכרעת הדין, וברי כי אם יסבור כי זו משמעותית להגנת המבקש, במכלול הראיות שהובאו נגדו - ייתן החלטתו בהתאמה.

למעלה מן הצורך, יוער בשלב זה כי בית המשפט אינו נדרש בשלב המעצר לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות, אלא אם כן התרשם כי מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין (בש"פ 7953/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 4.12.13); בש"פ 2201/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.03.2011))- ואין כך בענייננו.

7. לאור כל האמור, בשים לב כי מתנהל הליך הוכחות המצוי בשלב סיום, אם לאחר איתורו של קוגמן והבאתו לעדות ואם לאו, ובשים לב כי מעצר של כשנה אינו בלתי סביר בהתחשב בסוג העבירה בה מואשם המבקש ובנסיבותיה, כשעניין מעצרו הובא בפני בימ"ש העליון אך לפני כחודש- לא מצאתי כי התקיימה מי מהעילות המנויות המצדיקות עיון חוזר.

8. בנסיבות אלה, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ז, 29 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.